

som det ærede Medlem nævnedes som Socialdemokratiets, var den 22. Februar. Men den 22. Februar plejer jo at være senere end den 15. Februar, det troede jeg ikke, der kunde være nogen Tvivl om. I øvrigt skal jeg kun gøre den personlige Bemærkning, at det Hastværk, hvormed det ærede Medlem kvitterede for mine Bemærkninger, er mig tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, i hvor høj Grad de ramte ham.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen):

Allerførst bringer jeg Venstres Ordfører min Tak for den loyale Støtte, han paa sit Partis Vegne tilsagde Regeringen i dens Arbejde for Gennemførelsen af det foreliggende Forslag. Og dernæst takker jeg den ærede Ordfører for Socialdemokraterne og den ærede Ordfører for det radikale Venstre, fordi de begge har tilsagt deres Partiers Medvirksomhed til Forslagets Gennemførelse. Jeg beklager, at jeg ikke er i det heldige Tilfælde ogsaa at kunne bringe Højres Ordførere min Tak for den Bistand, jeg kan vente fra den Side. Vi har hørt tre af Højres Ordførere tale. Jeg vil ikke sige, det var en samstemmende Treklang. Udtalelserne staaar tværtimod som et Udtryk for det uenige Højre, og endnu er jeg ikke klar over, hvilken af de tre Ordførere Regeringen kan holde sig til i den fremtidige Forhandling. Den sidste plejer at være Ordfører for sig selv alene, og jeg kan tænke mig, hvilket Indtryk det vil gøre paa det gamle Højre i Landstinget at høre en saa interessant ungdommelig Tale som den, det ærede Medlem holdt for et Øjeblik siden. Mellem de to andre Ordførere viser der sig at være ikke saa lidt afvigende Meninger om den foreliggende Sag. Jeg vil haabe, at de fremtidige Forhandlinger maa give Anledning til at klare Standpunktet for de ærede Medlemmer.

Sagen er, at naar vi staaar overfor Spørgsmaalet om almindelig Valgret og dens Betydning i det offentlige Liv, staaar vi ved en Kløft, der gør Skel mellem Højre og Venstre. Naar der var Tale om at gennemføre større eller mindre Reforme, har Venstre og Højre ofte haft Lejlighed til at mødes og hjælpe hinanden til disses Gennemførelse, men naar vi nu staaar overfor Spørgsmaalet om at tilveje-

bringe en ny Grundlov, staaar vi samtidig overfor Spørgsmaalet om Valgrettens Betydning og Indflydelse, og her vil det have sine store Vanskeligheder at komme til Forstaaelse med de Herrer. Aldrig saa snart rørte det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) i Gaar ved Forslagets § 53 angaaende Fællesafstemning mellem Folketing og Landsting om Vedtagelse af Finanslove og Tillægsbevillingslove, før det ærede Medlem fandt, at her kunde der være Tale om, at der ikke var tilvejebragt det rette Forhold mellem Folketing og Landsting med Hensyn til Tallet, og straks var det ærede Medlem parat til at meddele os, at her maatte man se at faa en Vægtskaal, hvorpaa man kunde veje Parterne. Da det formodentlig skal være en justeret Vægt, ved jeg ikke, hvorledes den skal se ud, men det var klart, at det ærede Medlem vilde have, at Stemmerne her skulde vejes. Det forekommer mig, at det er en Tale, jeg har hørt før, derfor gjorde den ikke synderlig stærkt Indtryk paa mig.

Regeringens og Venstres Hovedhensigt med det foreliggende Forslag er jo den at tilbagegive det danske Folk den politiske Myndighed, der var tilsagt det ved Grundloven af 5. Juni 1849, en Myndighed, som vort Folk ikke har misbrugt, men som ved Tidernes Ugunst blev frataget det danske Folk. Det er den, vi ønsker at føre tilbage ved det Forslag, her foreligger, og det har ikke skræmmet mig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) kaldte de Tanker, som ligger til Grund for Juni-Grundloven, mugne og ormstukne Tanker. Dertil er Højre naaet, dertil er det Højre naaet i hvert Fald, som det ærede Medlem repræsenterer. Venstre har forsøgt at tage en Grundlovsændring i meget smaa Skridt. Det er i Aar 7 Aar — siger og skriver syv Aar —, siden vi begyndte med et lillebitte Skridt, der gik ud paa at tilvejebringe en Ændring af Grundlovens § 32 for blot at slaa fast, hvor stort et Medlemstal Folketinget bør have, for derefter at kunne fordele Folketingskredsene. Alle Partiers Ordførere her i denne Sal tilsagde den daværende Regering Løfte om ikke at ville rejse noget andet Spørgsmaal om Ændringer af Grundloven end dette ene.